

VERSLAG

No. 6

Zeer vele leden spraken hun teleurstelling uit over de trage gang van zaken bij de voorbereiding en de totstandkoming van de publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie, waardoor dit wetsvoorstel noodzakelijk is geworden. Nu de feiten echter zo liggen, meenden zij tegen het wetsontwerp geen bezwaar te moeten maken. Dit betekent echter niet, dat zij ook met verder uitstel bij voorbaat akkoord zouden kunnen gaan.

Er zal naar hun mening thans met alle ernst gestreefd dienen te worden naar de totstandkoming van publiekrechtelijke organen, welke de noodzakelijke te verrichten taken, welke thans nog door de overblijvende Woltersomse organisatie en de voedselvoorzieningsorganen worden verricht, vóór 15 Februari 1954 kunnen overnemen. Dezelfde leden vroegen de lijst over te leggen, waarop voorkomen de vakgroepen, welke naar het oordeel van de Regering na 15 Februari 1953 voorlopig nog in stand dienen te blijven.

Verschillende leden vroegen, waarom in lijst B (bijl. II) ook niet de Vakgroep Groothandel in Vis is opgenomen. Verschillende vakgroepen uit deze sector komen op lijst B voor, b.v. de vakgroepen: Tussenpersonen in Vis; Visverwerkende Industrie; Haring-, Trawl- en Kasvisserij; Mossel, Oester- en Kreeftcultuur en de Ondervakgroep Vismeelfabrieken.

Deze leden meenden te weten, dat de Vakgroep Groothandel financiële moeilijkheden heeft en dat daarom alles in het werk moet worden gesteld, ten einde het bestaan nog te rekken. Het bedrijfsleven schijnt op het voortbestaan van deze vakgroep weinig prijs te stellen. Wat is de mening van de Minister omtrent dit punt?

Verschillende andere leden merkten op, dat de nieuw te creëren bedrijfsorganisaties, behoudens ten aanzien van verdienstelijke functionarissen uit de vroegere organisaties, de vrijheid dienen te hebben haar ambtenaren te kiezen; deze behoren ook niet op enigerlei wijze gebonden te zijn aan wachtgelders uit de Woltersomse organisatie.

Vele andere leden vertrouwden daarentegen, dat de Minister aan de nieuwe organen met grote aandrang zal verzoeken zoveel mogelijk functionarissen uit de vroegere organisaties over te nemen.

Moeten — aldus vroegen verschillende andere leden — de financiële middelen, welke de verdwijnende organisaties thans nog hebben, niet gebruikt worden, ten einde de eerste contributies in de corresponderende nieuwe lichamen laag te kunnen houden?

Verscheidene leden konden zich met de strekking van het ingediende wetsontwerp volledig verenigen. Verheugend is het, dat van de pl.m. 1000 verplichte organisaties op 15 Februari 1953 er ruim 800 zullen zijn opgeheven. Daarnaast achtten deze leden het ongewenst bepaalde organisaties op te heffen, wanneer deze nog voor de bij haar aangesloten taken te verrichten hebben, waarvan het stopzetten voor de gehele branche funest zou zijn. Gedacht wordt aan vakonderwijs, vakopleidingen, waarborgfondsen e.d., welke niet kunnen blijven voortbestaan, wanneer deze geen geldelijke tegemoetkoming krijgen van het toporgaan, waarbij alle brancheleden zijn ingeschreven. Vakgroepen, welke dergelijke taken doen vervullen, dienen gehandhaafd te blijven, in ieder geval zolang, totdat het bedrijf is ingesteld.

Ten aanzien van de personeelsbezetting van de Woltersomse organisatie vroegen deze leden, of de Minister dan wel de S.E.R. kan bewerkstelligen, dat topfunctionarissen, die tot tevredenheid de belangen van de branchegenoten gedurende een aantal jaren hebben behartigd, bij de nieuwe bedrijfsorganen kunnen worden ingeschakeld.

Het is deze leden bekend, dat bij verschillende vakgroepen belangrijke bedragen waren gereserveerd voor een wachtgeldregeling ten behoeve van het personeel. Deze zouden doeltreffender besteed kunnen worden, indien het personeel — waar mogelijk en nodig — werd overgenomen.

De hier aan het woord zijnde leden waren van oordeel, dat, waar nog reserves of belangrijke bedragen aan kasgeld aanwezig zijn, niet moet worden overgegaan tot een contributieheffing over het jaar 1953, mede omdat de meeste detaillisten of ambachtsbedrijven reeds hun bijdrage leveren aan de S.E.R., nl. in de vorm van een toeslag op de heffing, welke door de Kamers van Koophandel en Fabrieken wordt geheven. Is de Minister het hiermede eens?

Tenslotte vroegen ook deze leden, of de Minister bereid is naast de toelichting, welke bij het wetsontwerp is verstrekt, ook met name te willen noemen die organisaties, van welke het bestaan wordt verlengd.

Vertrouwende, dat de Regering bereid zal zijn het bovenstaande vóór de openbare behandeling van dit wetsontwerp schriftelijk te beantwoorden, is de Commissie van Rapporteurs van oordeel, dat daarmede die behandeling voldoende zal zijn voorbereid.

Aldus vastgesteld 9 December 1952.

ANKERSMIT
 OUD
 VAN BAAL
 KIKKERT
 VONDELING.